

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 132.777 van 22 juni 2004
in de zaak A. 145.268/VII-31.246.**

In zake : de n.v. DOCPHARMA,
die woonplaats kiest bij
advocaten St. CALLENS en St. BRILLON,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Tervurenlaan 12

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Sociale
Zaken en Volksgezondheid,
die woonplaats kiest bij
Advocaten L. DEPRÉ en P. SLEGGERS,
kantoor houdende BRUSSEL,
Brand Whitlocklaan 30.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. DOCPHARMA op 12 december 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van “het ministerieel besluit van 19 november 2003 tot wijziging van de lijst gevoegd bij het koninklijk besluit van 21 december 2001 tot vaststelling van de procedures, termijnen en voorwaarden inzake de tegemoetkoming van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen in de kosten van de farmaceutische specialiteiten (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 20 november 2003) en van de beslissingen d.d. 23 oktober 2003 van de Minister van Sociale Zaken (die verzoekster op 24 oktober 2003 heeft ontvangen), betreffende de specialiteiten DOCSIMVASTA 20, 28 filmomhulde tabletten x 20 mg, DOCSIMVASTA 20, 84 filmomhulde tabletten x 20 mg, DOCSIMVASTA 40, 28 filmomhulde tabletten x 40 mg, DOCSIMVASTA 40, 56 filmomhulde tabletten x 40 mg en DOCSIMVASTA 40, 98 filmomhulde tabletten x 40 mg, beslissingen waarbij de Minister tot een groepsgewijze herziening van de hypolipemiërende (vetverlagende) geneesmiddelen overgaat”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 4 mei 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 juni 2004;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat St. CALLENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat P. SLEGERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3. Overwegende, met betrekking tot de tweede schorsingsvoorwaarde, dat het veertien pagina's beslaande betoog van de verzoekende partij, uiteengezet in het verzoekschrift tot schorsing, als volgt kan worden samengevat :

1. Er zal een verlies zijn van een belangrijk marktaandeel inzake de specifieke markt van statines, die een zeer belangrijke markt is voor de verzoekende

partij. Deze zal zelfs geen marktaandeel kunnen verwerven. De marktvoorsprong die zij had wordt door de bestreden beslissingen teniet gedaan . Concurrerende simvastatines zullen kunnen worden verschaft in de plaats van het klassieke ZOCOR zonder dat een voorafgaande machtiging vereist is, terwijl die mogelijkheid niet bestaat voor de verzoekende partij. Uit diverse voorbeelden van generische producten blijkt dat indien een product een marktaandeel verwerft omdat het als eerste wordt vergoed of omdat een goede vergoedingscategorie wordt gegeven, het voor de andere generische producten moeilijk wordt om een echt marktaandeel in te nemen;

2. De verzoekende partij lijdt een gigantisch financieel verlies en maakte gigantische kosten voor de aankoop, lancering en verdeling van de producten;
3. Haar reputatie en geloofwaardigheid worden aangetast doordat haar producten niet kunnen worden verdeeld aan patiënten onder behandeling;
4. De verzoekende partij heeft niet eigengereid gehandeld;

dat alleen met dit betoog, dat door de verwerende partij wordt betwist, kan rekening gehouden worden, en derhalve niet met nieuwe argumenten uiteengezet ter terechtzitting ;

Overwegende dat het bestreden ministerieel besluit van 19 november 2003, ten aanzien van de verzoekende partij, niet meer is dan de formalisering van een aantal beslissingen van 23 oktober 2003, waartegen die partij vorderingen tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid had ingesteld, welke verworpen werden met de arresten nrs. 125.311 tot en met 125.315 van 13 november 2003, op grond van het niet vervuld zijn van de schorsingsvoorwaarde ter zake van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat ook thans de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissingen van 23 oktober 2003 wordt gevraagd; dat de thans aangevoerde argumenten in essentie overeenstemmen met deze welke in de bovenvermelde arresten werden afgewezen ;

Overwegende dat, zoals reeds in de bovenvermelde arresten gewezen, het concrete gevolg van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit is dat de farmaceutische specialiteit van de verzoekende partij nog alleen terugbetaalbaar is in het ziekteverzekeringsstelsel, wanneer voorafgaandelijk

de machtiging van de adviserend geneesheer werd verkregen, daar waar in de huidige regeling, slechts een a posteriori controle door die arts wordt opgelegd; dat de verzoekende partij niet, net zo min als in de vorige procedures, aannemelijk maakt dat deze maatregel van die aard is dat hij haar voortbestaan, ernstig hypothekeert; dat in dit verband dient verwezen te worden naar de motivering opgenomen in de bovenvermelde arresten, die ter zake gezag van gewijsde hebben, zodat de verzoekende partij zich thans ook niet kan beroepen op nieuwe argumenten die zij in haar vorderingen die tot de meer vermelde arresten hebben geleid, had kunnen aanvoeren; dat aan de desbetreffende schorsingsvoorwaarde bijgevolg niet is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
tweeëntwintig juni tweeduizend en vier, door :

de H.	R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS

R. STEVENS.